

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Consultationes Theologicæ Et Spirituales Christiani verè fidelis & verè devoti ...

... De Excellentissimæ Sanctissimæ Virginis Mariæ Matris Dei

Louis François <d'Argentan>

Augustæ Vindel. ; Dilingæ, 1726

VD18 80217915

Artic. II. Maximi naturæ dolores crucifixerunt sanctissimam Virginem
aspectu Jesu Christi crucifixi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45581

rependere hæc possunt vobis in grati significationem animi? Aliud non exigitis, nisi amorem, & in gratæ hanc denegant vobis? Eheu! quando quælibet arderet amore, quo omnes in cælo æstuant Seraphini, haud sufficeret, ut suæ facerent satis obligationi; & ipsæ

ne quidem unicam; quam vobis offerant, possident scintillam: pro quantum ingratitude barathrum! sed relinquamus hoc barathrum, & videamus, quâ ratione ipsa toleret vehementissimos quosque dolores naturæ ad plantam Crucis.

ARGUMENTUM.

Maximi natura dolores Crucifixerunt Sanctissimam Virginem aspectu JESU Christi Crucifixi.

ARTICULUS II.

Quiaque gradus considerandi, ut cognoscendos dolores naturales S. S. Virginis.

Loquens hæc de doloribus naturæ, non dicam, Sanctissimam Virginem illos pati naturaliter, sicut pateretur quælibet pagana: loquor de doloribus, quos natura conciliare illi potest, quosque recipit ipsa ratione prorsus divinâ & supernaturæ. Ad concipiendum aliquid ex ipsorum magnitudine, conscendere nos oportet quinque gradus, qui nos in sublime attollent, nobisque horum dolorum ostendent excessum, vel saltem fateri nos cogent, inexplicabiles illos esse cunctis linguis humanis: Ecce igitur, quid sit considerandum.

Primo, quod Sanctissima Virgo sit mulier, & consequenter indolis suavis, benignæ & compatiens. Creditur propterea Latinos dedisse scemini nomen *Mulier*, à *mollis naturâ*. Videre est plus quidem fortitudinis in viris,

sed tamen etiam plus duritiei: Mulieres plerumque magis moventur tum gaudio, tum dolore, lachrymæque magis sunt ipsis familiares; & semper videre est, ipsas citius emolliiri miserijs aliorum, quàm viros: sed inter omnes mulieres nulla unquam fuit corde tam tenero, benigno ac compassivo, sicut Sanctissima Virgo.

Secundò ipsa est Mater. Non est amor, qui adæquet amorem Matris erga filium suum: *Nullus amor vincit maternum*: Sed ipsa est Mater Filij Unigeniti. Dolor bonæ Matris de morte Filij sui Unigeniti est inconsolabilis, eoque quod irreparabilis ipsius sit jactura; sed Filius hic Unigenitus, cuius ipsa Mater erat, solus majoris est excellentiæ, quàm omnes filii omnium simul Matrum; fertur quoque ipsa majori erga ipsam amore, quàm omnes simul Matres

LIII 2

erga

erga omnes suos unquam ferēbantur filios; & consequenter dolor naturā, quem experta est in ipsius morte, tam ingens est, ut omnes aliarum Matrum doleres ipsius non exaequet dolorem. Sed tandem, quod summum illi conciliat dolorem, Filius hic Unigenitus, quo exspoliatum se videt per mortem, ipsi est omnia; ipsum amittens omnia amittit.

S. Bernardus de planctu Virginis.
SS. Virgo perdens unigenitum suum Filium perdit omnia.

Devotus Pater, Sanctus Bernardus id deplorat cum illa, ipsamque his verbis affectu & amore plenissimis loquentem introducit: *Tu mihi Pater, tu mihi Mater, tu mihi sponsus tu mihi filius; tu mihi eras omnia: O JESU! Fili Unigenite Dei vivi, & Fili Unigenite humilis ipsius ancillae, quem in Cruce video morientem, tu solus mihi es omnia; te solo perditō, perdo omnia, & amplius nil habeo. Nunc erbor Patre, viduor spūso, desoler prole, omnia perdo; teque perdens omnium desolatissima sum Matrum. Ecce tibi aliquid.*

Ascendamus tertium gradum, & plura videbimus. Considera praesentem esse ipsam cruentā tragediā mortis Filij sui Unigeniti. Percipere ex alio nuntium magis cujusdam infortunij, tam vehementer affligit, ut speraverit infernus, susque deque versurum se patientiam Sancti Job, dum per plures saevos sibi invicem è proximo succedentes annuntiati fecit

ipsi jaecuram omnium tum liberorum, tum facultatum ipsius in die unica: Dolor procul dubio longē major fuisset, si ipsimet hausisset oculis magnam hanc stragem se opprimentem, sibi que ab alijs duntaxat annuntiatam. Jam sanctissima Virgo non audit referri sibi ab alio tragicam de Passione sui filij historiam; ipsamet oculis usurpat illam; ipsius lumina crudelitatis in illum exercita sunt testimonia; ejusque cor omnia illius in se recipit vulnera: *Quos laciones in Corpore Christi, tot vulnera in Corde Matris.* Ipsamet revelavit Sanctae Brigittae, quod dolor, quem omnes creatura senserunt ex passione & morte communis sui creatoris, fuerit tam universalis, tamque vehemens, ut non solum caelum & terra, astra & elementa eam deplorarint; sed cor quoque carnificum & tortorum ipsius exit fuerit perturbatum, ita ut illi confecti sint mœrore, dum mori fecerant ipsum dolore; quodque etiam demones, quantumvis insensibilissimi hostes Dei, senserint ex eo augmentum dolorum, qui ipse acerbiore erat inferno. O bone Deus! o amantissime Deus! quam stragem igitur edat dolor tam vehemens in corde propriae Matris!

Quando experiri quis vult valorem alicujus gladii, seque accurrere, ipsum partes suas acturum in proelio, periculum hujus facit super

S. Hieron.
Sanctissima
Virgo praesens erat
mori Filij
sui Unigeniti.

Phil.
7.
Nitus
jura C
com de
re part
millies
cogent
nra.

S. Bern.
his.

Gladius do-
loris per-
transiens
cor Sanctis-
sime Virgi-
nis

super petras, supra ferram, supra
as, supra omnia quasque durissi-
ma: si diffingat petras, si dividat
ferram, si dissecet aera, certus quis
est, ipsum facile amputaturum &
brachia; & capita & omnia, quæ mi-
nus dura sunt matrem, nullam ipsi
futura resistenciam: Ecce Sanctis-
sima Virgo, gladius hic sui dans
specimen valoris, de quo locutus
est tibi Sanctus senex Simeon in
Templo Jerosolymitano: *Tuam
ipsum animam pertransibit gladius:*
Ecce gladius hic doloris, qui diffre-
git petras, perforavit cor carnificum
discidit impenetrabilem duritiem
iporum demonum, & tandem do-
lore affectit cuncta summe insen-
sibilia. Quis igitur comprehendat,
quas redegerit in angustias Matrum
omnium cor tenerrimum?

Phil. 47. v.

7.
Natus
juxta Crucem
cum dolo-
re partu-
entibus
milles
regem
mora.

l. Bernar-
dus.

Sed conscendendus nobis hic
est quartus gradus, ad conspicien-
dum majorem adhuc vehemen-
tiam dolorum Matris hujus admi-
rabilis ad plantam Crucis. *Ibi
dolores ut parturientis:* suffert ip-
sa hic vehementissimos puerperij
dolores. Non toleravit ipsa hos,
quando Filium suum Unigenitum
peperit in stabulo Bethlemico:
Et æquissimum erat, ut, sicut con-
cepit illum absque voluptate, ita
& pareret ipsum absque dolore:
Sed Sanctus Bernardus considerat
illam velut solventem cum foeno-
re in morte dilecti cordis sui, do-
lores, quos Virginalis ipsius puti-
tas infligi non permiserat in partu

ipsum dum inquit: *Nemo solvis
Virgo cum usurâ dolorem, quem
in partu non habuisti hunc milles
replicatum, Filio moriente passa
fuisse.*

Nihilominus nondum satis est,
testat nobis quintus & ultimus
passus, ad conscendendum subli-
mimum gradum dolorum natu-
ralium, quos ipsa pertulit ex aspe-
ctu Filii sui morientis in monte Cal-
variz. Videre morientem ipsum
morte non minus pœnosâ, quàm
probrosâ, permagnus utique hic
dolor est; sed videre ita patientem
& morientem ut non posset
ipsum in te minimâ consolati; quin
potius videre, se præsentia suâ ip-
sibus adaugere dolores, & non
posse separari ab ipso; dolorum
omnium est maximus; nihil huic
adjungi potest amplius. Est ad-
huc aliquod solatii genus Matri,
quæ suum mori videt Filium in
brachijs suis, eòquod impendere
ipsi adhuc valeat aliquid consolaa-
tionis, quam suggerere illi potest
amor ipsius naturalis. Sed Ma-
trum omnium amantissimam ma-
gis oportet affligi, ut nec minimâ
potiri liceat ipsi consolationis um-
brâ.

Audit ipsa conquerentem in *Speſta-
Cruce Filium suum, quod letha-
lum IHSU
lem sustineat sitim: Sitio: ipsa me-
ptarietis in
minit, quod teties irrorarit ipsius
Cruce tor-
labra Virgineorum uberum suo-
quebat
rum lacte: vellet transformare
oculos S. S.
cor suum & animam suam in po-
Virginis,*

LIII 3 tio

tionem quandam cardiacam, ipsique hanc porrigere, ut ab hoc liberaret ipsum tormento, sed non potest, quia potius summè torquetur ex eo, quòd intueatur in præsentiâ suâ ipsum potatum felle & aceto. Quis comprehendere potest, quantâ hoc fel affecerit cor ipsius amaritudine?

Intuetur ipsa JESUM suum totum vulneribus oblitum, & nullum potest alligare ipsorum; torrentes pretiosi ipsius sanguinis dilabuntur in terram, ubi conculcatur à pedibus equorum, & forsitan lingitur à canibus, indignissimè profanatur tum per manus, tum per pedes carnificum, & ipsi ne guttulam quidem illius licet colligere. O sanguis adorande, cujus guttam minimam veneratione prosequitur universum cælum! ô liquor pretiose, cujus portio minima majoris est pretii, quàm centies milleni mundi! an igitur sic commiseris luto, & conculcaris à pedibus peccatorum! Et Mater, cui optimè illius exploratus est valor, hæc omnes intuetur profanationes.

Intuetur ipsa inclinari versùs se JESU caput, quasi loqui vellet sibi natantes in lacrymis cum sanguine à fronte guttatim diffluente mixtis Filij oculi duo Eclypsata sunt sidera, in quibus jam Mater videt umbras mortis; os ipsius semi apertum, & ipsius anima, jam extimis hærens in labris, non nisi

unicum illi loquitur verbum, quod lethali illius cor transfigit dolore. *Mulier, ecce Filius tuus*, demonstrandâ ei dilectum suum discipulum Sanctum Joannem, juxta ipsam ad plantam Crucis stantem. Quàm mœstum vale! ubi nequidem potitur solatio, ut morientis nuucupetur Mater; erat id paulillo aqua conspergere fornacem cordis ipsius, ut magis adhuc succenderetur.

Sanctus Augustinus, asserens, quòd amor non aspicit, quid possit, sed semper credat, conficere se omnia posse, quæ desiderat, describit nobis conatum, quem desolata hæc Mater, & incomparabilis hæc Amatrix adhibuit, in maximâ doloris sui vehementiâ, ad amplexandum suum Filium, quem fatis aspiciebat jam proximum; amebat saltem ultima ipsius suspiria suo excipere signa: *Volebat amplecti Christum in alto pendentem. Sed manus in se copiose redibant: Atrollebat ipsa manus & brachia potius ex desiderio, quàm spe, quòd attingere & complexari posset filium, sed suavi hoc defraudata est solatio, & afflicta illius brachia identidem recidebant in ipsam, & morque impatiens ipsam exstimulabat denuò ad novum faciendum periculum: Sed ô vanos defraudati amoris conatus! quantis doloribus excrucias afflictæ hujus cor Matris!*

An igitur te videam mori coram me

S. Augustinus ser. 2. de passion.

Conatus consolari Filium suum, sed non potest.

me, ô pretiosa mea vita animæ, absque eo, quòd tecum vel te mori possim, meamque pro tuâ dare vitam? *Quis det, ut moriar pro te Fili mi?* Ah? Exspirat ipse, & ego respiro adhuc: Claudite vos lumina, vestrum extractum est lumen; diffindere meum cor, tua defuncta est vita, diffriagere meum pectus, tuus JESUS non est amplius; egredere mea anima, tuus est JESUS mortuus, quid deinceps ages in mundo? O Mater Matrum desolatissima omnium! O MARIA ingens amaritudinum mare? Ecce non habeo vel paululum amoris tui, ut sentiam tecum aliquam saltem dolorum tuorum partem? O quàm horrenda es insensibilitas mea! O duritia, quanto me percellis terrore! Itane, itane sine duriciâ lapidibus, durior carnificibus Redemptoris mei? Itane durior ipsis dæmonibus, qui

tremebant & fremebant præ timore & horrore, ex aspectu hujus spectaculi? Et cor meum æneum est, & aridi mei sunt oculi aspicientes ipsum!

O Sanctissima Virgo convertor ad te. velut Matrem Misericordiæ; Apostrophe & oratio affectuosa ad Sanctissimam Virginem. mearum miserere miseriarum; ne patere me vel vivere, vel mori insensibilem, velut reprobum: Tu magnum es mare amaritudinum, amoris & contritionis; tuum his scatet & superabundat cor, ut cunctis miseria peccatoribus communices ex ijs, permittite haurire me ex magno hoc mari parvulam quandam divinorum affectuum tuorum guttam: Ah quòd submergere non possim omninò cor meum in magno hoc amaritudinum tuarum pelago! *Fac me Virgo tecum flere, Crucifixo condolere, donec ego vixero.*

* *

ARGUMENTUM.

Quâ ratione Sanctissima Virgo sustinuerit vehementissimos dolores gratiæ juxta plantam Crucis.

ARTICULUS III.

Sufficit esse sensibilem, ut experiatur quis, quòd natura suos habeat dolores; sufficit esse præditum ratione, ut quis indicet, illos quandoque eousque crescere, ut amariotes sint ipsâ morte: Sed spiritualemente oportet, ut quis sciat, quòd gratiæ suos

æquè ac natura habeat dolores; & quidem spiritualemente experientia & praxi instructum, ut comprehendat, dolores gratiæ acriores & vehementiores esse cunctis doloribus naturæ.

Gratiæ habet passiones suas, sicut suas habet natura; sed sicut

Gratiæ habet passiones.